

4. Кузьомко В. Інформаційна безпека бізнесу в умовах цифрової трансформації економіки. URL: https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/36159/Ipspr_3-21_8.pdf?sequence=1.

Юрій КОРМИШКІН,
доктор економічних наук, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки,
Миколаївський національний аграрний університет,
Україна

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ОЦІНКИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

У ході досліджень нами систематизовано підходи на яких має базуватися алгоритм формування соціально-економічного потенціалу територіальних громад. Розглянемо їх зміст:

– **історичний** – дає можливість дослідити виникнення, формування і розвиток соціально-економічного потенціалу територіальної громади у хронологічній послідовності з метою визначення зв'язків між її елементами;

- **системний підхід** – передбачає дотримання певної послідовності в організації дослідження. Вона передбачає такі кроки:

- визначення територіальної громади;
- дослідження її інфраструктури;
- визначення сильних і слабих сторін територіальної громади;
- економічне обґрунтування;
- розробка стратегії соціально-економічного розвитку громади.

хілізм – це комплексне вивчення соціально-економічного потенціалу територіальної громади як єдиного цілого з позиції системного аналізу. Складовими системного аналізу є: формування задачі; виділення територіальної громади; формування моделі;

ентропійний – інструментом виявлення кризових явищ. Використання ентропійного підходу дає можливість побудувати більш коректну базу

кількісного оцінювання ризиків безпеки соціально-економічного розвитку територіальної громади;

функціональний – сукупність функцій, які розподіляються між складовими системи формування та розвитку соціально-економічного потенціалу територіальної громади;

синергетичний – враховує особливості функціонування та розвитку систем і передбачає суттєве збільшення результатів за умови певних спільних узгоджених дій;

глобалізаційний підхід щодо забезпечення формування та розвитку соціально-економічного потенціалу територіальної громади має знайти свій прояв у ефективному використанні можливостей глобалізації і поряд з ними місцевих особливостей;

інформаційно-інноваційний підхід, його застосування на рівні територіальної громади залежить від якості місцевого управління, кваліфікації працівників та інтересів, які впливають на певні процеси шляхом підтримки місцевих суб'єктів інноваційної діяльності та застосування управлінських інновацій;

корпоративний підхід пов'язаний із включенням у процеси прийняття рішень та їх реалізації різних суб'єктів – органів публічної влади, підприємців, наукових і освітніх закладів, громадськості тощо;

культурно-духовний підхід орієнтований на культуру або релігію в пошуках цілей і принципів, які б сприяли розвитку соціально-економічного потенціалу територіальної громади.

Список використаних джерел

5. Савчук, Дмитро Михайлович Управління економічним і соціальним розвитком громади на засадах синергізму [Текст] : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.05 / Дмитро Михайлович Савчук. – Тернопіль : ТНЕУ, 2019. – 289 с.

6. Махначова Н. М. Соціальна мобілізація та ресурсний потенціал громади. *Ефективна економіка*. 2016. № 10 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5175>

7. Мазур І. М., Шалаута О. М. Соціально-економічний потенціал невеликої територіальної громади. *Економіка та держава*. 2000. № 10. С. 17–19.

Юрій КУРИЛО,

аспірант

Науковий керівник: **Чикуркова А. Д.,**

доктор економічних наук, професор,

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

Україна

СИТУАЦІЙНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Управлінська праця відноситься до найбільш складних видів людської діяльності, і її оцінка не завжди може бути зроблена прямим шляхом через відсутність формалізованих результатів, кількісної оцінки окремих видів виконуваної роботи. Тому для виміру її ефективності часто застосовуються непрямі методи. Однією з передумов ефективного функціонування підприємства є врахування інтересів персоналу у будь-яких діях. Без такого врахування не можна досягти підвищення ефективності в соціально-економічному розумінні. Персонал – основний, постійний штатний склад кваліфікованих працівників, який формується та змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів.

Управління персоналом можна визначити як діяльність, що спрямована на найбільш ефективне використання працівників для досягнення цілей підприємства. При створенні системи стимулювання слід виходити з розроблених в теорії управління застосовуваних в ринковій економіці принципів, як комплексність; системність; регламентація; спеціалізація; стабільність; ситуативність. Хоча управлінська праця належить до продуктивної, але вона безпосередньо не створює певних матеріальних